

Τοῦ σχεδίου νόμου «βελτίωση τῆς ἀσφαλιστικῆς προστασίας πού παρέχεται στους ἀγρότες ἀπὸ τὸν Ο.Γ.Α.»

Πρὸς τὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων

Ἡ Κυβέρνησις, μετ' ἰδιαίτερη ἰκανοποίηση καταθέτει στὴ Βουλὴ τὸ θεσμικὸ αὐτὸ νομοσχέδιο πού ἀναφέρεται σὲ πολὺ σημαντικὰς βελτιώσεις τῆς ἀσφαλιστικῆς προστασίας τῶν ἀγροτῶν μας.

Μετὰ τὶς πρωτοποριακὰς ρυθμίσεις πού προτείνονται δικαιολογεῖται ἀπόλυτα ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ σὴν θεσμικοῦ καὶ τοῦτο γιατί, γιὰ πρώτη φορὰ :

α) ἡ Ἑλληνικὰ ἀγρότισσα θὰ ἔχει τὴ δική της σύνταξη πού θὰ εἶναι ἴση μετὰ τὴ σύνταξη τοῦ ἀγρότη,

β) ἡ ἀγρότισσα θὰ μπορεῖ νὰ πάρει δική της σύνταξη καὶ στὴν περίπτωσι πού ὁ σύζυγός της εἶναι ἄλλοῦ ἀσφαλισμένου,

γ) ἡ φαρμακευτικὴ περίθαλψις θὰ εἶναι ὀλοκληρωμένη γιὰ ὅλο τὸν ἀγροτικὸ πληθυσμὸ τῆς χώρας καὶ

δ) θὰ χορηγηθεῖ μισὴ σύνταξι, σὴν ἐπίδομα ἀδείας, σὲ ἄλλους τοὺς συνταξιούχους ἀγρότες.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς πρὶν ἀνω πρωτοποριακὰς ρυθμίσεις, γίνονται καὶ ἄλλες, πάρα πολὺ σημαντικὰς πού ἀναφέρονται :

α) στὴ γενικὴ αὐξηση τῶν συντάξεων ὅλων τῶν ἀγροτῶν,

β) στὴ δυνατότητα προσαύξεσις τῆς σύνταξης τῶν ἀγροτῶν πού ἔχουν παιδιὰ μέχρι 18 χρονῶν, ἀντὶ τῶν 14 πού ἴσχυει,

γ) στὴ βελτίωσις τῆς σύνταξης τῶν ὄρφανῶν ἀγροτοπαίδων,

δ) στὴν κατάργησις τῆς προϋπόθεσις τῆς τελευταίας πρὶν τὴ συνταξιοδότησις πενταετίας σὲ ἀγροτικὰς ἐργασίας, πού χρειάζεται σήμερον ὁ ἀγρότης γιὰ νὰ πάρει σύνταξι καὶ

ε) στὴ δυνατότητα συνταξιοδότησις ἀγροτῶν πού ἀπὸ τὸν πόλεμο καὶ τὴ μεταγενέστερη ἀνώμαλη περίοδο ἀπομακρύνθησαν ἀπὸ τὸν τόπο τῶν ἀγροτικῶν τους ἀσχολιῶν καὶ ἔτσι δὲν ἔχουν τὸν ἀπαιτούμενο χρόνο διὰ νὰ συνταξιοδοτηθοῦν.

Αὐτὲς εἶναι οἱ πρὶν σημαντικὰς ρυθμίσεις πού γίνονται μετὰ τὸ νομοσχέδιο, ἐνῶ παράλληλα τακτοποιοῦνται καὶ ἑκατὸν πού εἶχαν γίνει μετὰ τὴν ἀπὸ 31.7.1981 Πράξις Νομοθετικοῦ περιεχομένου.

Παρακάτω ἀναφέρονται ἀναλυτικὰ οἱ ρυθμίσεις τοῦ νομοσχεδίου, γιὰ καθένα ἀπὸ τὰ ἄρθρα του.

Ἄρθρο 1.

Μετὰ τὸ ἄρθρο αὐτὸ κυρώνονται οὐσιαστικὰ οἱ ρυθμίσεις πού ἔγιναν μετὰ τὴν ἀπὸ 31.7.1981 Πράξις Νομοθετικοῦ Περιεχομένου πού δημοσιεύθηκε στὸ ὑπ' ἀριθ. 205 ΦΕΚ. τ. Α' τῆς 31.7.1981 καὶ συγκεκριμένα τὰ θέματα πού ἀναφέρονται πρὶς συνταξιοδοτικὰς ρυθμίσεις, ὅπως :

α) Ἡ ἀπὸ 1.8.1981 αὐξηση τῶν συντάξεων πού παρεῖχε Ὁ.Γ.Α., κατὰ ποσοστὸ 50 %. (Ἄρθρο 1 τῆς Π.Ν.Π. καὶ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου).

β) Ἡ χορήγησις χωριστῆς σύνταξης στὴν ἀγρότισσα δραχμ. 500, μετὰ παράλληλο διαχωρισμὸ αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ ἀπὸ τὴν ἰσογενειακὴ σύνταξι τοῦ ἀγρότη. (Ἄρθρο 2 τῆς Π.Ν.Π. καὶ παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου).

γ) Οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀπονομή τῆς πρὶν ἀνω χωριστῆς σύνταξης στὴν ἀγρότισσα, χωρὶς χρονοβόρες διαδικασίες. (Ἄρθρο 3 τῆς Π.Ν.Π. καὶ παρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου).

δ) Ὁ ἀνακαθορισμὸς τῆς σύνταξης τῆς ἀγρότισσας, σὲ περίπτωση πού θὰ συνταξιοδοτηθεῖ πρῶτα ἐκείνη καὶ ὕστερα ὁ σύζυγός της, καθὼς καὶ τῶν ἀνω πρὶν ὅπου θὰ ὑπολογίζονται ἄλλες παροχές, ὅταν ἡ νομοθεσία τοῦ Ο.Γ.Α. παραέμπει γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τους στὸ κατώτατο ποσὸ τῆς σύνταξης γήρατος καὶ τέλος ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ ὕψους τῆς σύνταξης συζύγων πού βρῖσκονται σὲ διάστασι. (Ἄρ-

θρο 4 τῆς Π.Ν.Π. καὶ παρ. 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ).

Ἄρθρα 2 καὶ 3.

Μετὰ τὸ ἄρθρο 2 ὁρίζεται ὅτι χορηγεῖται, ἀπὸ 1.1.1982 αὐξηση 1.000 δραχμ. τὸ μῆνα σὲ ὅλες τὶς συντάξεις πού καταβάλλει ὁ Ο.Γ.Α. καὶ πού θὰ ὑπολογισθεῖ πέρα ἀπὸ τὴν αὐξηση πού δόθηκε μετὰ τὴν παράγραφο 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἐπίσης ὁρίζεται ὅτι, ἀπὸ 1.1.1982 ἡ σύνταξι τῶν ἀγροτισσῶν θὰ εἶναι ἴση μετὰ τὴ σύνταξι πού θὰ δικαιούται κάθε φορὰ ὁ ἀγρότης, ἀντὶ τῆς χωριστῆς καὶ μειωμένης σύνταξης πού εἶχε χορηγηθεῖ ἀπὸ 1.8.1981.

Μετὰ τὸ ἄρθρο 3 ὁρίζεται, ὅτι θὰ χορηγεῖται αὐτοτελὴς σύνταξι στὴν ἀγρότισσα πού θὰ ἔχει τὴν προσωπικὴ τῆς σύνταξι, ἔστω καὶ ἂν ὁ σύζυγός της εἶναι ἀσφαλισμένος σὲ ἄλλο φορέα.

Ἄρθρο 4.

Μετὰ τὴν παρ. 1 γίνεται ἀντικατάστασις τοῦ β ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 1140/81, μετὰ σκοπὸ νὰ παρέχεται ἡ εὐχέρεια συνταξιοδότησις, καὶ σὲ παιδιὰ ἀσφαλισμένων τοῦ Ο.Γ.Α. πού ὁ πατέρας τους πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό του ἦταν προαιρετικὰ ἀσφαλισμένος σὲ ἄλλο φορέα (π.χ. ΤΕΒΕ) ἢ ἀπασχολήθηκε εὐκαιρικὰ ἢ ἐποχικὰ καὶ ἀσφαλίσθηκε σὲ ἄλλο φορέα (π.χ. ΙΚΑ) ἢ πέθανε ἀπὸ βίαιον συμβάν.

Μετὰ τὶς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἀπλοῦστεύονται οἱ διαδικασίες γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῆς σύνταξης τῶν ὄρφανῶν παιδιῶν τῶν ἀγροτῶν καὶ γίνεται σχετικὴ βελτίωσις τοῦ ὕψους τῆς σύνταξης τους.

Μετὰ τὴν παρ. 3 αὐξάνεται τὸ ὄριο ἡλικίας τῶν ἀνηλικῶν παιδιῶν, γιὰ τὰ ὅποια δικαιούται προσχρηστικὴ τῆς σύνταξης τοῦ ὁ ἀγρότης, ἀπὸ τὸ 140 σὲ 180 ἔτος.

Ἄρθρο 5.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἔχει ὡς σκοπὸ τὸ μὴ ὑπολογισμὸ τοῦ χρόνου ἀνικανότητος ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, ἂν ἡ ἀνικανότητις ὑπῆρχε καὶ πρὶν ἀπὸ αὐτὴ (ἐδάφιο α), τὴν κάλυψις προσώπων πού ἦταν ἀνίκανα πρὶν ἀπὸ τὴν ὑπαιγωγή τους στὴν ἀσφάλισις τοῦ Ο.Γ.Α., ὅπως οἱ ἀλιεργάτες κ.λ.π. (ἐδάφ. β), καθὼς καὶ στὴ δυνατότητα χορήγησις σύνταξης ἀνικανότητος σὲ ὀρισμένες κατηγορίες ἀνίκανων παιδιῶν ἀγροτῶν πού σύμφωνα μετὰ τὶς ὑπάρχουσες διατάξεις ἔμεναν ἀκάλυπτα (ἐδάφιο γ).

Μετὰ τὴν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου 5 παρέχεται ἡ εὐχέρεια γιὰ ἔκδοσις Προεδρικῶν Διαταγμάτων, μετὰ τὰ ὅποια θὰ ρυθμίζονται οἱ ὄροι, προϋποθέσεις κ.λ.π. γιὰ τὴν χορήγησις σύνταξης ἀνικανότητος στὰ πρὶν ἀνω πρόσωπα.

Μετὰ τὴν παράγραφο 3 τοῦ ἴδιου ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι μετὰ τὴν ἔκδοσις τοῦ Π. Δ/μτος καταργεῖται κάθε διάταξις πού εἶναι ἀντίθετη μετὰ τὶς ρυθμίσεις πού γίνονται μετὰ τὶς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρο 6.

Μετὰ τὸ ἄρθρο 6 γίνεται ἀντικατάστασις τοῦ ἐδαφ. α τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὅπως αὐτὸ ἴσχυει, μετὰ σκοπὸ νὰ καταργηθεῖ ἡ ἀπίτησις ἀπασχόλησις κατὰ τὴν τελευταία πενταετία σὲ ἀγροτικὰς ἐργασίας, γιατί παρατηρήθηκε ὅτι πολλὰς φορὰς ἡλικιωμένοι ἀγρότες ἀναγκάζονται νὰ ἀπομακρυνθοῦν γιὰ ὀρισμένο χρόνο ἀπὸ τὸν τόπο ἀσκήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἐπίσης ὁρίζεται ὅτι θὰ ὑπολογίζονται σὴν ἀσφαλιστέος στὴν Ο.Γ.Α., ὁ χρόνος τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τὶς ἀγροτικὰς ἐργασίες κατὰ τὴν πολεμικὴ περίοδο 1940-1941 καὶ τὴ μεταγενέστερη μετὰ τὸν 1949 ἀνώμαλης περιόδου, καθὼς καὶ ἡ ἀπουσία στὸ ἐξωτερικὸ λόγῳ τῆς τελευταίας αὐτῆς ἀνώμαλης κατάστασις, γιὰ τὴ συμπλήρωσις τοῦ ἀπαιτούμενου πρὸς συνταξιοδότησις χρόνου.

Άρθρο 7.

Με τὸ ἄρθρο αὐτὸ προβλέπεται, γιὰ πρώτη φορὰ, ἡ χορήγηση μισθῶν σύνταξης κατὰ τὸ μῆνα Ἰούλιο κάθε χρόνου, στους συνταξιούχους τοῦ Ο.Γ.Α. σὴν ἐπίδομα ἕδρας.

Άρθρο 8.

Με τὴν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου 8 παρέχεται ἡ εὐχέρεια στὸν Ο.Γ.Α. ν' ἀναλαμβάνει διόκληρη τὴ δαπάνη ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ χορηγηθῶν ἀνγκυαῖα, σὲ κάθε περίπτωση φάρμακα καὶ οὐσίες στους ἀσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους του καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας τους ἢ γιὰ ἀνακούφιση τῆς νοσηρῆς κατάστασός τους ἢ γιὰ τὴ διάγνωση τῆς πάθησός τους.

Με τὴν παράγραφο 2 καθορίζεται, ὅτι με Κανονισμό ποὺ θὰ ἐκδοθεῖ σύμφωνα με τὶς ἐξουσιοδοτικές διατάξεις τοῦ Ν. 4169/1961, θὰ ὀρίζονται: ἡ ὅλη διαδικασία τῆς χορήγησης τῶν φαρμάκων καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν σχετικῶν δαπανῶν στους δικαιούχους, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, οἱ ὅροι καὶ οἱ προϋποθέσεις τῆς σύναξης συμβάσεων με ἱατροὺς, φαρμακοποιούς καὶ θεραπευτήρια, τὰ ἀρμόδια ὄργανα ποὺ θὰ εἰσὶν ὑπεύθυνα γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς παροχῆς τῆς πρὶν ἀνω φαρμακευτικῆς περίθαλψης κ.λπ.

Με τὴν παράγραφο 3 ὀρίζεται ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ν.Π.Δ.Δ., σὲ περίπτωση ποὺ ἀνατεθῶν σ' αὐτοὺς καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότητες, ποὺ ἔχουν σχέση με τὴν παροχὴ τῆς πρὶν ἀνω φαρμακευτικῆς περίθαλψης, δικαιούνται γιὰ τὴν πρόσθετη αὐτῆ ἀπασχόληση ἀποζημίωση, ποὺ τὸ ὕψος τῆς θὰ καθορίζεται σύμφωνα με τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973.

Άρθρο 9.

Με τὸ ἄρθρο αὐτὸ γίνεται ἀντικατάσταση τῶν παραγράφων 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 4169/1961, ὅπως αὐτὲς ἰσχύουν, σὲ τρόπο ὡστε:

α) οἱ παροχές τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας νὰ χορηγοῦνται γιὰ ὅσο χρόνο διαρκεῖ ἡ ἀσθενεία, ἀκόμα καὶ ἂν ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ ἀσφαλισμένος ἢ συνταξιούχος ποὺ τὸν ἔχει στὴν προστασία του, δὲν ἔχουν τὶς προϋποθέσεις νὰ συνεχίσουν νὰ παίρνουν τὶς παροχὲς ἀσθενείας ἀπὸ τὸν Ο.Γ.Α. καί:

β) οἱ δικαιούχοι τῶν παροχῶν τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Ο.Γ.Α., ποὺ δικαιούνται τέτοιες παροχὲς καὶ ἀπὸ ἄλλου φορέα ποὺ χορηγεῖ σὲ εἶδος καὶ σὲ ἔκταση πρὶν βελτιωμένες παροχὲς, ἀπὸ αὐτὲς ποὺ χορηγεῖ ὁ Ο.Γ.Α., δικαιούται βασικὰ τὶς παροχὲς ποὺ χορηγεῖ ὁ Ο.Γ.Α., συμπληρωματικὰ δὲ μόνο τὶς ἀξὲς ἀσθενείας παροχὲς τοῦ ἄλλου φορέα.

Άρθρο 10.

Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἀναφέρονται στὴ διάθεση ἀπὸ τὸν Κρατικὸ Προϋπολογισμό τῶν χρηματικῶν ποσῶν ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν κάλυψη τῶν δαπανῶν ποὺ προκαλοῦνται ἀπὸ τὶς ρυθμίσεις ποὺ γίνονται με τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ καὶ συγκεκριμένα:

α) ποσοῦ μέχρι 5.000 ἑκατομ. δραχμ. γιὰ τὴ δαπάνη ποὺ ἀπαιτήθηκε γιὰ τὴν αὐξηση τῶν συντάξεων ἀπὸ 1.8. 1981 (ἄρθρο 1), ποσοῦ μέχρι 23.595 ἑκατομ. γιὰ δαπάνες τοῦ ἔτους 1982, καθὼς καὶ ποσοῦ μέχρι 24.960 ἑκατομ. ἀπὸ τοῦ ἔτους 1983 γιὰ ἐτήσιες δαπάνες τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ Ο.Γ.Α. γιὰ τὶς ὑπόλοιπες ρυθμίσεις (πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπόδοση 3.450 ἑκατ. δραχμ. σύμφωνα με τὴν Κ.Υ.Α. 35/ 2705/19.8.81 ΦΕΚ 514 Σ1 τ.Β) καί

β) ποσοῦ μέχρι 3.050 ἑκατομ. δραχμ. τὸ χρόνο, γιὰ τὴ βελτίωση τῶν παροχῶν τῆς Φαρμακευτικῆς περίθαλψης. Τὸ ποσὸ αὐτὸ γιὰ τὸ ἔτος 1982 περιορίζεται σὲ 616 ἑκατομ. δραχμ.

Άρθρο 11.

Με τὸ ἄρθρο 1 τοῦ Ν.Ν. 29 1967 εἶχε χορηγηθεῖ αὐξηση τῶν συντάξεων ποὺ κατέβαλε ὁ Ο.Γ.Α. καὶ ρυθμίστηκε τὸ θέμα τῆς χορήγησης ἐξόδων κηδεύει, σὲ περίπτωση θανάτου συνταξιούχου τοῦ Ὁργανισμοῦ αὐτοῦ.

Στὴ συνέχεια, με τὴν παράγραφο 3 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ

Α.Ν. 324/1968 ὀρίσθηκε ὅτι γιὰ τὴν κάλυψη τῶν δαπανῶν ποὺ προκαλοῦνται ἀπὸ τὶς πρὶν ἀνω παροχὲς καθὼς καὶ γιὰ τὴ χορήγηση συντάξεων ἀναπηρίας στους ἀνάπηρους ἀσφαλισμένους τοῦ Ο.Γ.Α. (ἄρθρ. 12 Ν.Δ. 4575/1968), θὰ ἐγγραφεῖται κάθε χρόνο στὸν Προϋπολογισμό τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας (τὴν Κ.Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων) πίστωση, ὕστερα ἀπὸ πλήρη ἀναλυτικὴ μελέτη ποὺ θὰ συντάσσεται ἀπὸ τὸν Ο.Γ.Α. καὶ θὰ ἐγκρίνεται ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἐπειδὴ ὁμοίως τὰ ποσὰ τῆς αὐξησης τῶν συντάξεων ποὺ χορηγήθηκαν εἶναι πρὶν γνωστὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ποσὰ ποὺ ὀὰ διατίθεται γιὰ τὴν αὐξηση τῶν ἐξόδων κηδεύει, καθὼς καὶ τὴ βελτίωση τῶν συντάξεων ἀναπηρίας, μποροῦν εὐκόλα νὰ ὑπολογιστοῦν, προτείνεται ἡ ἀντικατάσταση τῆς πρὶν ἀνω διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Α.Ν. 324/1968, σὲ τρόπο ὡστε νὰ ἐκδίδεται ἡ προβλεπόμενη Ὑπουργικὴ ἀπόφαση, χωρὶς ὁμοίως νὰ χρειάζεται ἡ πρόσθετη διαδικασία τῆς ἀναλυτικῆς μελέτης, ποὺ εἶναι πρὶν χωρὶς οὐσιαστικὸ ἀντικείμενο.

Άρθρο 12.

Με τὴν παράγραφο 1 ὀρίζεται ὅτι ὀρισμένες ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου θὰ ἰσχύουν ἀπὸ τὴν πρώτη τοῦ ἐπομένου μῆνα μετὰ ἀπὸ τρεῖς μῆνες ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ νόμου.

Με τὴν παράγραφο 2 ὀρίζεται ἡ ἐναρξη ἰσχύος τοῦ νόμου διατηρουμένης τῆς διαφορετικῆς ἐναρξης ἰσχύος γιὰ ὀρισμένες ἀπὸ τὶς διατάξεις του.

Ἄθνη 22 Ἰουλίου 1982

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Οικονομικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων
ΔΗΜ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τροποποιούμενες ἢ καταργούμενες διατάξεις:
Προσαρτημένο στὴν Αἰτιολογικὴ Ἐκθεση τοῦ σχεδίου νόμου «βελτίωση τῆς ἀρχαιολογικῆς προστασίας ποὺ παρέχεται στους ἀγρότες ἀπὸ τὸν Ο.Γ.Α.»

Άρθρο 1 τοῦ Νομοσχεδίου.

Τὸ ἄρθρο 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὅπως τροποποιήθηκε καὶ ἰσχύει σήμερα, ἔχει ὡς ἐξῆς:

1. Ἴνα ὁ ἡσφαλισμένος τύχη συντάξεως λόγω γήρατος δέον νὰ πληροῦ τὰς ἀκολουθοῦσες προϋποθέσεις.

(Τὸ ἐδάφιο α' ὅπως ἀντικαταστάθηκε με τὸ ἄρθρο 3δ τοῦ Ν. 1140/1981).

α) Νὰ ἔχη εἰκοσιπενταετη τουλάχιστον ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἀπὸ τῆς ἐνηλικιώσεως (συμπλήρωσις τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας) ἐξ ὧν πενταετη ἀπασχόλησιν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐν τῷ ἀμέσῳ ἐπομένῳ ἐδαφίῳ ἀπαιτουμένου ὀρίου ἡλικίας. Προσωρινὰ δεδικαιολογημέναι ἀπομακρύνσεις μὴ ἔχουσι τὸν χαρακτήρα τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς βάρος τοῦ ἡσφαλισμένου. Ἠσφαλισμένος καθιστάμενος ἀνίκανος πρὸς ἀσκήσιν οὐδὲ ἂν ἐπαγγέλματος, θεωρεῖται ὡς ἐνεργῶς ἀσκῶν τὸ ὕψ' ὁ ἡσφαλιστὴ ἐπάγγελμα, ἐφ' ὅσον ἐξαικολουθεῖ νὰ κατοική εἰς τὸν τόπον τῶν ἀγροτικῶν τοῦ ἀσκλητῶν καὶ νὰ ἀντλή τὸν βιοπορισμὸν του ἐκ τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας.

Ἐπὶ μὴ προσωρινῆς δεδικαιολογημένης ἀπομακρύνσεως κατὰ τὴν ὡς ἀνω πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὀρίου ἡλικίας πενταετίαν αὐτὴ λογίζεται συμπληρωθεῖσα διὰ τῆς ἐκ νέου, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὡς ἀνω ὀρίου ἡλικίας, ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐπὶ συνεχῆ χρόνον ἴσον πρὸς τὸν τῆς ἀπομακρύνσεως.

- β) Νὰ ἔχη ἡλικίαν συμπληρωμένην ἐξῆκοτα πέντε ἐπὶ
- γ) Καταργήθηκε ἄρθρο 1 Ν.Δ. 4575/1966)
- δ) Ὅπως ἰσχύει σήμερα (ἄρθρο 8 Ν. 1140/81)

«δ) Νά μή λαμβάνη συντάξιν ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ ἀλλοδαποῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ φορέως κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ὡς συντάξιος νοουμένης καὶ πάσης περιουτικῆς χρηματικῆς παροχῆς, καταβαλλομένης εἰς τακτὰ χρονικὰ διαστήματα ὑπὸ φορέων ἐπικουρῆς ἀσφαλίσεως, Ταμείων Ἀρωγῆς ἢ Μετοχικῶν ἢ Ἀλληλοβοηθείας. Ὁ λαμβάνων ἐξ ἐτέρας πηγῆς συντάξιν μικροτέραν τῆς ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγουμένης δικαιούται τῆς μιᾶς συντάξεως, δι' ἐπιλογῆς ἀσκουμένης ἀφ' ἑπαξ.

Οἱ λαμβάνοντες πολεμικὴν συντάξιν ἢ τοιαύτην εἰρηρικῆς περιόδου, καταβαλλομένην παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς θύματα ἢ ἀναπήρους παθόντας ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐνεκεν ταύτης, δὲν ἀποκλείονται τῆς συνταξιοδοτήσεως τοῦ ΟΓΑ. Ὡς πολεμικαὶ συντάξεις θεωροῦνται καὶ αἱ παρ' ἀλλοδαπῆς Πολιτείας χορηγούμεναι εἰς Ἑλληνας πολίτας, λόγω θανάτου, τραυματισμοῦ ἢ διαρκoῦς μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος, ἐπισυμβάσης ἀποδεδειγμένης, κατὰ τὴν χρονικὴν διάρκειαν πολεμικῶν γεγονότων, ἐφ' ὅσον ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία εἰς τὰς ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς ἀλλοδαπῆς Πολιτείας ἔχει ἀναιρωρισθῆ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, ὡς ἐκπλήρωσις στρατιωτικῆς ὑποχρέωσεως εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις.

Ἐάν κατὰ παράβασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, συνεπιεῖξ δόλου τοῦ συνταξιούχου καταβλήθῃ ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ σύνταξις διὰ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ συνταξιούχος ἐλάμβανε τοιαύτην καὶ ἐξ ἐτέρας πηγῆς, ἔστω καὶ ἀναδρομικῶς ἀπονεμηθεῖσάν, ἐπιστρέφεται ἀτόκως εἰς τὸν ΟΓΑ ἡ καταβληθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ σύνταξις εἰς πᾶσαν περίπτωσιν. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημοσίον ἢ ὁ ἡμεδαπὸς ἕτερος φορεὺς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ὑποχρεοῦται ὅπως, αἰτήσῃ τοῦ ΟΓΑ, παρακρατῆ καὶ ἀποδίδῃ εἰς τὸν ΟΓΑ τὸ 1/5 τῆς καταβαλλομένης ὑπ' αὐτοῦ μηνιαίας συντάξεως πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας ὀφειλῆς τοῦ συνταξιούχου, ὡς αὕτη καθορίζεται διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὄργανου τοῦ ΟΓΑ».

ε. Ὅπως ἰσχύει σήμερα (ἄρθρο 9 παρ. 2 τοῦ Ν. 1140/81).
Νά ὑποβάλῃ περὶ συνταξιοδοτήσεως αἴτησιν μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν.

«ε. Ἡ αἴτησις αὕτη δύναται νὰ ὑποβάλλεται πρὸς ἐξέτασιν ἀπὸ τὰ ἀρμόδια διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν συντάξεων ὄργανα, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου συμπληροῦται τὸ ὅσον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἢ καταβολῆ ἡμῶς τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένου χρόνου. Τὸ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας υποβολῆς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω αἰτήσεως, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὅσου ἔτους τῆς ἡλικίας του, χρονικὸν διάστημα, θεωρεῖται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως».

2. Ὅπως ἰσχύει (ἄρθρο 9 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973 καὶ ἄρθρο 8 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Ν. 1140/1980).

«2. Ἡ ἡλικία τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, συναχθεῖσῃς ἢ διορθωθείσῃς ἐντὸς ἐνεήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως των. Ἐν ἐλλείψει ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, ὡς ἀνωτέρω, ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται τῶν μὲν ἀρρένων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρώα ἀρρένων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύϊ Δημοτολόγια, τῶν δὲ θηλέων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύϊ Δημοτολόγια.

Ἐπὶ δύο ἢ πλεονόντων ἐγγραφῶν εἰς διάφορα, ἐν ἰσχύϊ, Δημοτολόγια καὶ ὑπὸ διάφορον ἔτος γεννήσεως, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὰ Δημοτολόγια τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, οὕτινος τυγχάνει δημότης ὁ ἡσφαλισμένος, ἐπὶ δὲ ἐγγραφῶν εἰς τὰ αὐτὰ Δημοτολόγια ἢ τοιαύτη εἰς τὴν μερίδα τοῦ συζύγου, ἄλλως ἢ ἐγγραφὴ ἐξ ἧς προκύπτει ἡ μεγαλύτερα ἡλικία.

Ἐν περιπτώσει διορθώσεως ἢ μεταβολῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τοῦ ἀναγραφομένου εἰς τὰ μητρώα ἀρρένων ἢ τὰ ἐν ἰσχύϊ Δημοτολόγια, γενομένης καθ' οἰονδήποτε τρόπον, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ πρὸ τῆς διορθώσεως ἀναγραφόμενον ἔτος γεννήσεως.

Ἐπὶ ἀμφισβητήσεως ὑπὸ τῶν ἡσφαλισμένων τῆς ὁρθότητος τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως αὐτῶν ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των εἰς τὰ Δημοτολόγια, ἐρεϊδομένης ἀποκλειστικῶς ἐπὶ ἐγγραφῶν στοιχείων, συνεπαγμένων πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν, τοῦτο καθορίζεται, τῆ αἰτήσῃ τῶν ἡσφαλισμένων, δι' ἀποφάσεων τῶν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ προβλεπομένων ἐκάστοτε ὄργανων καθορισμοῦ ἡλικίας τῶν ἡσφαλισμένων του καὶ κατὰ τὴν σχετικὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διαδικασίᾳ τοῦ Ἰδρύματος τούτου. Ἐν ἐλλείψει ἐγγραφῶν στοιχείων, ὡς ἀνωτέρω, δὲν γίνεται δεκτὴ αἰτήσις πρὸς καθορισμὸν ἔτους γεννήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἔχουν καταστραφῆ ἐξ ὀλοκλήρου τὰ ἀρχεῖα (Ὁργανισμῶν τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Μητροπόλεων, Σχολείων, Ἐκκλησιῶν κ.λ.π.) εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἐνθα ὁ αἰτῶν τὸν καθορισμὸν τῆς ἡλικίας του ἐγεννήθη. Προκειμένου περὶ γεννηθέντων ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἀμφισβητήσεως τῆς ὁρθότητος τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρώα Ἀρρένων. Δι' ἀποφάσεων τῶν αὐτῶν, ὡς ἀνωτέρω ὄργανων, δύναται νὰ καθορίζεται τὸ ἔτος γεννήσεως τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των καὶ τῆ αἰτήσῃ τοῦ ΟΓΑ, ὁσάκις προκύπτουν ἐξ ἐγγραφῶν στοιχείων βάσιμοι ἀμφιβολία διὰ τὴν ὁρθότητα τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τούτων εἰς τὰ δημοτολόγια».

Ἡ ἡλικία τῶν ἀλλοδαπῶν ἢ τῶν ἀκαθορίστου ὑπηκοότητος ἡσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των ἀποδεικνύεται διὰ παντὸς στοιχείου ἀποδεικνύοντος ταύτην κατὰ τὴν Νομοθεσίαν τοῦ Κράτους, ἐν ᾧ ἔλαβε χώραν ἡ γέννησις, θεωρουμένου, προκειμένου περὶ τῶν γεννηθέντων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς. Ἐάν δὲν ὑφίστανται τοιαῦτα στοιχεία, ἡ ἡλικία καθορίζεται, αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαιφερομένων, δι' ἀποφάσεων, τῶν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὄργανων τοῦ ΙΚΑ.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἀνωτέρω ὄργανων καθορισμοῦ ἡλικίας λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψιν μὲν ὄν διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγούμενας παροχὰς.

Ἐάν ἡ ἡμέρα γεννήσεως τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των δὲν ἀποδεικνύεται ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, συναχθεῖσῃς κατὰ τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παρούσης παραγράφου ὀριζόμενα ὡς ἡμέρα γεννήσεως τούτων λογίζεται πάντοτε ἡ 1η Ἰουλίου τοῦ ἔτους γεννήσεώς των.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ μοναχῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους, διὰ τοὺς ὁποίους οὐδὲν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικτικῶν τῆς ἡλικίας στοιχείων ὑφίσταται ἐν Ἑλλάδι, αὕτη ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν οἰκείων μοναχολογίων».

3. Αἱ πάσης φύσεως πρὸς τὸν ΟΓΑ αἰτήσεις τῶν ἡσφαλισμένων, ὡς καὶ ἡ ἐκδοσις πάσης φύσεως δικαιολογητικῶν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀσφαλιστικῆς ἱκανότητος καὶ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος προσώπων ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους καὶ τοῦ τέλους χαρτοσήμου. (Ἄρθρο 16 τοῦ Ν.Δ. 496/1970 καὶ ἄρθρο 1 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 1079/1971).

4. Ἡ καταβολὴ τῶν συντάξεων ἄρχεται τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ ἔτους ἐκείνου καθ' ὃ ὁ ἡσφαλισμένος συνεπλήρωσεν τὸ διὰ τὴν συνταξιοδότησιν ἀπαιτούμενον ἔριον ἡλικίας, ἐφ' ὅσον συντρέχουν καὶ αἱ λοιπαὶ πρὸς συνταξιοδότησιν προϋποθέσεις, ἄλλως, ἢ καταβολῆ τῆς συντάξεως ἄρχεται τὴν 1ην τοῦ ἔτους τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, καθ' ὃ συντρέχουν ὅλα αἱ πρὸς συνταξιοδότησιν προϋποθέσεις. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως εἰς τὴν χέρην συνταξιούχου τοῦ ΟΓΑ ἄρχεται ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα λήξεως τῆς συντάξεως τοῦ θνήσκοντος (ἄρθρο 12 παρ. 2 Ν.Δ. 4435/1964).

Ἐπιβαλλομένης αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως εἰς ἔτος μεταγενέστερον ἐκείνου καθ' ὃ συνεπλήρωσεν ὁ αἰτῶν τὸ ὅριον ἡλικίας δὲν καταβάλλεται ἀναδρομικῶς σύνταξις διὰ χρόνον μακρότερον τοῦ ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆ αἰτήσεως, διαφυλασσόμενης πάντως τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

Διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ τῆς συντάξεως εἰς τὸν σύζυγον τῆς συνταξιοδοτουμένης κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

Ἡ ὑποβαλλομένη αἰτήσεως ὑπὸ συνταξιούχου περὶ χορηγήσεως μεγαλύτερου ποσοῦ συντάξεως, ἀπονεμηθείσης δι' ὀριστικῆς ἀποφάσεως, τὸ ὑζυγμένον ποσὸν καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ὑποβάλλεται ἡ αἴτησις, διαφυλασσομένης τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος (ἄρθρο 10 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973).

5. Αἱ παραρχα τοῦ κλάδου συντάξεως καταβάλλονται περιοδικῶς, κατὰ μῆνα ἢ κατὰ μακρότερα τοῦ μηνὸς χρονικὰ διαστήματα, ὡς θέλει ὀρισθῆ διὰ κανονισμοῦ.

6. Διὰ κανονισμοῦ θέλων καθορισθῆ, τὰ διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν συντάξεων ἀρμόδια ὄργανα καὶ τὰ βοηθητικὰ τοῦ- τού ὄργανα ἐκ δικαστικῶν λειτουργῶν, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων ἐκ δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. τὰ καταβαλλόμενα εἰς αὐτὰ ἐξοδα κινήσεως, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ καὶ ἡ διαδικασία πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀνωτέρω συνταξιοδοτικῶν προϋποθέσεων, τὰ τοῦ χρόνου καταβολῆς τῆς συντάξεως καὶ τὰ τῆς μειώσεως καὶ ἀναστολῆς αὐτῆς, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορώσα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐν τῇ ἐνασχίσει τῶν ἀνατιθεμένων εἰς τὰ ἀνωτέρω ὄργανα καθυκόντων, ταῦτα ὑπέχουν τὰς αὐτὰς εὐθύνας ἐκ τῆς ἀσκήσεως τῶν καθυκόντων τῆς θέσεως τῶν. (ἄρθρο 2 παρ. 4 τοῦ Ν. 4575/1966).

2. Ὅπως ἰσχύει (ἄρθρο 1 Ν.Δ. 991/1971).

α7. Διαφυλασσόμενων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νόμου, ἔργαμος γυνὴ δὲν δικαιούται συντάξεως ἐκ τοῦ ΟΓΑ, ἐὰν ὁ σύζυγος αὐτῆς, α) λαμβάνη συντάξιν ἐκ τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου ἢ ἐξ οἰασδήποτε ἑτέρας πηγῆς, ἐξαιρέσει τῶν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου λαμβανόντων πολεμικῆν σύνταξιν ἢ τοιούτην εἰρηνικῆς περιόδου, καταβαλλομένην εἰς θύματα ἢ ἀναπήρους παθόντας ἐν τῇ ὑπηρέσει καὶ ἕνεκεν ταύτης ἢ β) τυγχάνη ἡσφαλισμένος εἰς ἕτερον φορέα κοινωνικῆς ἀσφάλισως ἢ γ) ἔχη οἰονδήποτε ἕτερον εἰσόδημα πλὴν τοῦ ἐκ τῆς ἄγροτικῆς οἰκονομίας τοιοῦτου μεγαλύτερου τῆς ἥς δικαιούται ἢ σύζυγος συντάξεως, ἐκτὸς ἐὰν δὲν συμβῆ μετὰ τοῦ συζύγου τῆς, λόγῳ διαστάσεως ἐπὶ ἓν ἔτος, ἐφ' ὅσον τὸ γεγονός τοῦτο βεβαιούται δικαστικῶς ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπὶ μίαν τουλάχιστον πενταετίαν πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεώς τῆς καὶ δὲν λαμβάνη διατροφὴν παρ' αὐτοῦ ἀνωτέρω τῆς ἥς δικαιούται συντάξεως.

Ἡ καταβολὴ συντάξεως ἀπονεμομένης συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δικόπτεται, ἀφ' ἧς ἀρθοῦν αἱ προϋποθέσεις ὑφ' ἧς ἀπενεμήθη.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 4169/1961 καταργεῖται, τῶν παραγράφων 4, 5 καὶ 6 ἀριθμοῦμένων ἐφεξῆς ὡς 3, 4, καὶ 5.

8. Ὅπως ἰσχύει (ἄρθρο 8 παρ. 5 τοῦ Ν. 1140/81).

α8. Εἰς περίπτωσιν θανάτου συνταξιούχου ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας, καταβάλλεται εἰς τὸν ἐπιζῶντα καὶ μετ' αὐτοῦ συμβιώσαντα σύζυγον καὶ ἐν ἀλλείψει συζύγου, εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ΟΓΑ ἐπιμεληθέντα τῆς κηδείας, ἐφ' ἂπαξ βοήθημα τὸ ὅσον τοῦ ὅποιου ὀρίζεται ἐκάστοτε διὰ γενικῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ μέχρι τοῦ τριπλασίου τοῦ ἐκάστοτε κατωτάτου μηνιαίου ποσοῦ τῆς συντάξεως γήρατος. Διὰ κανονισμοῦ ὀρίζονται τὰ δικαιολογητικὰ κινήσεως τοῦ ἀνωτέρω βοηθήματος.

9. Νέα παράγραφος (ἄρθρο 8 παρ. 6 τοῦ Ν. 1140/81).

α9. Ἐπὶ κτήσεως ἢ ἀπωλείας δικαιώματος συντάξεως ἐκ τοῦ ΟΓΑ, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ'τος 127/1969 «περὶ τῆς ἀποδεικτικῆς ἰσχύος τῶν ἀστυνομικῶν ταυτοτήτων».

Ἄρθρο 5 τοῦ Ν. 4169/1961 ὅπως τροποποιήθηκε καὶ ἰσχύει.

1. Ὁ ἡσφαλισμένος, πληρῶν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, δικαιούται μηνιαίας βασικῆς συντάξεως ἐκ δραχμῶν 4.500, ἐφ' ὅσον ἔχη σύζυγον ἡλικίας ἕνω τῶν ἐξήκοντα πέντε (65) ἐτῶν ἢ ἀνήλικα τέκνα μέχρι δέκα τεσσάρων (14) ἐτῶν.

2. Ὁ ἡσφαλισμένος, πληρῶν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, δικαιούται μηνιαίας βασικῆς συντάξεως ἐκ δραχμῶν 3.750, ἐφ' ὅσον ἔχη σύζυγον ἡλικίας, μικρότερης τῶν ἐξήκοντα πέντε (65) ἐτῶν. Τῆς αὐτῆς συντάξεως δικαιούται καὶ ἡ ἡσφαλισμένη ἔγγαμος γυνή, συντρεχουσῶν καὶ τῶν προϋποθέσεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος, ἐὰν ὁ σύζυγος αὐτῆς τυγχάνη ἡσφαλισμένος εἰς τὸν ΟΓΑ καὶ δὲν ἔχει συμπληρώσει τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1, τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 καὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος περὶ συνυπολογισμοῦ τοῦ χρόνου ἀσφάλισως τοῦ συζύγου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπονεμηθεῖσα σύνταξις εἰς ἔγγαμον γυναῖκα διακόπτεται τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ ὁ σύζυγος αὐτῆς συμπληροῖ τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, ἀφ' ἧς ὁ σύζυγος, διαφυλασσόμενης τῆς ἰσχύος τῶν ἐν ἐδαφίῳ ὑπὸ στοιχείῳ δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ἐξαιρέσεων, τύχη οἰασδήποτε συντάξεως ἐξ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως.

3. Ὅπως ἰσχύει (ἄρθρο 10 τοῦ Ν.Δ. 1390/73).

α3. Ὁ ἡσφαλισμένος ἢ ἡ ἡσφαλισμένη, πληρῶντες τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, καὶ μὴ ἔχοντες οἰογενειακὰ βάρη, ὑπὸ τὴν ἔνομιαν τῶν προηγούμενων παραγράφων, δικαιούνται μηνιαίας βασικῆς συντάξεως ἐκ δραχμῶν 3.000.

Μὴ ἔχων οἰογενειακὸν βάρη λογίζεται καὶ ὁ ἔχων σύζυγον λαμβάνουσαν οἰονδήποτε σύνταξιν ἐκ τοῦ ΟΓΑ ἢ ἐξ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως, διαφυλασσόμενης τῆς ἰσχύος τῶν ἐν ἐδαφίῳ ὑπὸ στοιχείῳ δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ἐξαιρέσεων, ὡς καὶ ἡ ἔγγαμος ἢ συνταξιοδοτούμενη κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, ὡς μεταγενεστέρως ἀντικατεστάθη.

4. Ἡ μεταβολὴ εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν μελῶν τῆς οἰογενείας τοῦ συνταξιούχου ἢ εἰς τὴν οἰογενειακὴν κατάστασιν αὐτοῦ, ἢ συνεπαγομένη τὴν ὑπαγωγὴν εἰς ἄλλην συνταξιοδοτικὴν κατηγορίαν ἐκ τῶν προβλεπομένων ἐν παραγράφοις 1-3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἰσχύει διὰ τὴν αὐξήσιν ἢ μείωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους καθ' ὃ ἐπῆλθεν ἡ μεταβολή.

α' Ἡ σύνταξις γάμου γυναικῶς συνταξιούχου τοῦ ΟΓΑ μετ' ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου τοῦ ΟΓΑ δὲν συνεπάγεται τὴν ὑπαγωγὴν τῶν εἰς ἕτεραν συνταξιοδοτικὴν κατηγορίαν.

(Τὸ τελευταῖο ἐδάφιο προστέθηκε μετὰ τὸ ἄρθρο 10 παρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 1390/73).

5. Ἡ κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους βασικὴ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ δραχμὰς (10) δι' ἐκάστην συμπληρωμένην ἐν ἀσφάλισι τετραετίαν δι' ἣν κατεβλήθησαν οἱ ἀντίστοιχοι εἰσφοραὶ πέραν τῆς περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 4 παρ. 1 ἐδάφ. α' εἰκοσιπενταετίας.

Β.) Ἄρθρο 2 τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἡ σχετικὴ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 4169/1981 ἀναφέρθηκα ἤδη στὸ ἄρθρο 1 τοῦ Νομοσχεδίου.

Γ.) Ἄρθρο 3 τοῦ Νομοσχεδίου.

Οἱ σχετικῆς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1981 ἀναφέρθηκα ἤδη στὸ ἄρθρο 1 τοῦ νομοσχεδίου.

Δ.) Ἄρθρο 4 τοῦ Νομοσχεδίου.

1. Ἄρθρο 1 παραγρ. 1 Ν. 1140/1981.

Νορήγησις συντάξεως εἰς Ὄρφανὰ Τέκνα.

1. Ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων (ΟΓΑ)

χορηγείται από 1ης Ιουλίου 1981 μηνιαία σύνταξη εις τὰ μὴ συμπληρώσαντα τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἄγαμα τέκνα θανόντος ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου τοῦ ΟΓΑ, ἐφ' ὅσον :

- α) Δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ οἰκοδόμητος πηγῆς.
- β) Ὁ πατὴρ των ἦτο κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του συνταξιούχος ἢ ἀποκλειστικῶς ἡσφαλισμένος τοῦ ΟΓΑ καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ θανάτου τριετίαν καὶ δὲν ἐλάμβανε σύνταξιν ἐξ ἄλλου ἀσφαλιστικοῦ φορέως.

Ἡ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἄσκησις ἐπαγγέλματος καὶ πρὸ τῆς συμπλήρωσεως τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας διὰ τὸ ὅποιον θὰ ὑπῆγετο οὗτος εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ, λογίζεται καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὡς χρόνος ἀσφάλισεως καὶ γ) ἢ μήτηρ των δὲν λαμβάνει σύνταξιν ἐξ ἄλλου ἀσφαλιστικοῦ φορέως.

2. Ἄρθρο 4 παρ. 2.

Ἄρθρο 2 τοῦ Ν. 1140/81.

Ποσὸν Συντάξεως.

Τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω μηνιαίας συντάξεως προκειμένου περὶ ἐνὸς συνταξιοδοτούμενου τέκνου, ἰσοῦται πρὸς τὸ ἐκάστοτε κατώτατον ποσὸν τῆς μηνιαίας βασικῆς συντάξεως γήρατος τῆς καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ. Δι' ἕκαστον περαιτέρω συνταξιοδοτούμενον τέκνον τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως προσυξάνεται κατὰ τὸ ἡμισυ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ποσοῦ.

Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως πλειόνων τέκνων, τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν μηνιαίων συντάξεων ὅλων τῶν τέκνων ἐπιμερίζεται εἰς ταῦτα κατ' ἰσομοίραν.

3. Ἄρθρο 4 παρ. 3.

Ἡ σχετικὴ διατάξη τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 1 τοῦ Ν. 4169/1981 ἀναφέρεται παραπάνω στὸ ἄρθρο 1 τοῦ νομοσχεδίου. Ε.) Ἄρθρο 5 Νομοσχεδίου.

1. Μὲ τὸ ἄρθρο αὐτὸ θίγονται οἱ πῖθ κάτω διατάξεις:

1. Τὸ ἄρθρο 12 τοῦ Ν.Α. 4575/66 ὅπως ἰσχύει σήμερα (ἄρθρο 6 Ν. 1140/1981).

α1. Ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγείται σύνταξις ἀναπηρίας εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους του, τοὺς καθισταμένους συνεπεῖα παθήσεως ἢ βλάβης, κατὰ πρόβλεψιν ἐπὶ τριετίαν τουλάχιστον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως ἀνικάνους πρὸς ἄσκησιν τοῦ συνήθους βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος των ὡς καὶ παντὸς παρεμπερούς τοιοῦτου εἰς ποσοστὸν τουλάχιστον 67 % καὶ μὴ λαμβάνοντας ἕτεραν σύνταξιν ἐξ ἄλλου φορέως κοινωνικῆς ἀσφάλισεως κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφίου δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου, 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς τοῦτο ἐκάστοτε ἰσχύει».

2. Διὰ τοῦ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ Β.Δ/τος ὀρισθῆσονται εἰδικώτερον.

α) Οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις χορηγήσεως τῆς συντάξεως εἰς τὰ περὶ ὧν ἡ προηγούμενη παράγραφος πρόσωπα ἐπιτρεπομένης τῆς διακρίσεως μεταξύ τῶν ἐξ ἀτυχήματος παθόντων καὶ τῶν ἐκ λοιπῶν παθήσεων τοιούτων οἱ περιορισμοὶ ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος, οἱ λόγοι ἀναστολῆς καὶ λήξεως τῆς συντάξεως, ὡς καὶ πᾶν συναρὲς θέμα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως.

β) Οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις θέσεις ὅφ' ἂς αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμοσθῆσονται καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων ἅτινα ἤσκησαν ἐπάγγελμα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 2 τοῦ Ν. 4169/1961 ἀναφερομένων τῶν καταστάσεων ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 2 τοῦ Ν. 4169/1961 ἀναφερομένων τῶν καταστάσεων ἀναπήρων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου Β.Δ/τος.

3. Διὰ Κανονισμοῦ ἐκδοθησομένου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 14 παρ. 2 καὶ 19 παρ. 2 τοῦ Ν. 4169/1961 ὀρισθῆσονται τὰ ἀρμόδια διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀνικανότητος καὶ ἀπονομῆν τῆς συντάξεως πρόσωπα τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ καὶ ἡ διαδικασία ἀπονομῆς τῆς συντάξεως

ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Τὸ ἄρθρο 4 τοῦ Ν.Δ/τος 1390/73 ὅπως ἰσχύει σήμερα (ἄρθρο 5 τοῦ Ν. 1140/1981).

α1. Ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγείται σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας εἰς τὰ συμπληρώσαντα τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των τέκνα ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου ὑπὸ τὰς ἀκολουθοῦσας προϋποθέσεις :

α) εἶναι ἐκ γενετῆς ἢ κατέστησαν πρὸ τῆς συμπλήρωσεως τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, συνεπεῖα παθήσεως ἢ βλάβης κατὰ πρόβλεψιν διαρκῆς καὶ ἐφ' ἔρου ζωῆς ἀνίκανα πρὸς ἄσκησιν οἰουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς ποσοστὸν τουλάχιστον 67%.

β) Δὲν ἔχουν ἀσκήσει ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας των μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως των, οἰουδήποτε ἐπάγγελμα ἐκ τοῦ ὁποίου κυρίως ἤντηλον τὸν βιοπορισμὸν των.

γ) Δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐκ τοῦ ΟΓΑ ἢ ἐξ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961 ὡς ἐκάστοτε ἰσχύει.

δ) Δὲν κατέστησαν ἀνάπηρα συνεπεῖα παρ' αὐτῶν διαπραχθέντος κακουργήματος ἢ ἐκ προθέσεως πλημμελήματος διὰ τὸ ὅποιον ἔχουν ἀμετακλήτως καταδικασθῆ.

ε) Δὲν ἔχουν συμπληρώσει τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως των.

στ) Ὁ πατὴρ των ἐφ' ὅσον εὐρίσκεται ἐν ζωῇ στα) εἶναι συνταξιούχος τοῦ ΟΓΑ ἢ κ θ' ὅλην τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως των τριετίαν ἡσφαλισμένος τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου καὶ στβ) δὲν εἶναι συνταξιούχος ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως οὔτε ἦτο, κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως των τριετίαν παραλλήλως ἡσφαλισμένος εἰς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν φορέα, λόγῳ ἀσκήσεως ὑπ' αὐτοῦ ἑτέρου ἐπαγγέλματος.

Ἐὰν ὁ πατὴρ των ἐγὼ ἀποβιώσει δέον οὗτος στα α) νὰ ἦτο συνταξιούχος τοῦ ΟΓΑ ἢ καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ θανάτου του τριετίαν, νὰ ἦτο ἡσφαλισμένος τοῦ ΟΓΑ ἢ νὰ ἦσκει ἐπάγγελμα διὰ τὸ ὅποιον θὰ ὑπῆγετο οὗτος εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου καὶ σταβ) νὰ μὴ ἦτο συνταξιούχος ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως οὔτε νὰ ἦτο κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ θανάτου του τριετίαν παραλλήλως ἡσφαλισμένος εἰς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν φορέα λόγῳ ἀσκήσεως ὑπ' αὐτοῦ ἑτέρου ἐπαγγέλματος.

1α. Πρόσωπα περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος τῶν ὁποίων ὁ πατὴρ εἶναι ἄγνωστος ἢ ἀπὸ δεκαετίας τουλάχιστον εἴτε ἀγνωεῖται ἢ τύχη του εἴτε ἔχει ἐγκαταλείψει ταῦτα καὶ οὐδεμία μέριμνα λαμβάνει δι' αὐτὰ, δικαιοῦνται συντάξεως ἐφ' ὅσον ἡ μήτηρ των εἶχεν ἢ ἔχει τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ ἐδάφιον στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ιδιότητος συντρέχουν δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς παραγράφου προβλεπόμεναι κατὰ περίπτωσιν προϋποθέσεις.

1β. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα 1 καὶ 1α παραγράφων».

2. Διὰ Β.Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΟΓΑ ὀρίζονται εἰδικώτερον οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις χορηγήσεως τῆς συντάξεως εἰς τὰ περὶ ὧν τὸ ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐδάφιον τῆς προηγούμενης παραγράφου πρόσωπα τὰ πρόσωπα τὰ δυνάμενα ὡς ἐκπρόσωποι τῶν ἀνηλίκων νὰ ἀσκήσουν τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα καὶ νὰ εἰσπράττουν τὴν σύνταξιν οἱ περιορισμοὶ ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος των οἱ λόγοι ἀναστολῆς καὶ λήξεως καταβολῆς τῆς συντάξεως των τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ὅπερ δύναται νὰ διαμορφοῦται ἀναλόγως τῶν οἰκογενειακῶν βαρῶν τοῦ συνταξιούχου ἢ καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀνικανότητός του καὶ

ρυθμίζεται πᾶν συναφές θέμα ἀφορῶν εἰς τὴν ἀφαιρέσιν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν τροποποιῶνται συμπληροῦνται ἢ καταργῶνται αἱ διατάξεις αἱ ρυθμίζουσαι τὰ περιττὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον θέματα.

3. Διὰ Β.Δ./των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ο.Γ.Α. δύναται νὰ τροποποιῶνται συμπληρῶνται ἢ καταργῶνται αἱ διατάξεις αἱ καθορίζουσαι τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις χορηγήσεως τῆς συντάξεως, λόγω ἀναπηρίας ἐπιτροπὴς τῆς διακρίσεως μεταξὺ τῶν ἐξ ἀτυχήματος παθόντων καὶ τῶν ἐκ λοιπῶν παθήσεων τοιοῦτων τοὺς περιορισμοὺς ἀσθένειας τοῦ δικαιώματος τοὺς λόγους ἀναστολῆς καὶ λήξεως τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως καὶ νὰ προβλέπεται ἢ κατ' ἐξαιρέσιν χορηγήσεις συντάξεως λόγω ἀναπηρίας εἰς ἀναπήρους ἡσφαλισμένους τοῦ Ο.Γ.Α., ἔστω καὶ ἐὰν οὗτοι λαμβάνουν παρὰ τοῦ Δημοσίου πολεμικὴν σύνταξιν ἢ τοιαύτην ὡς ἀνάπηροι ἢ θύματα εἰρηνικῆς περιόδου ὡς καὶ νὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν χορηγουμένων συντάξεων λόγω ἀναπηρίας ὑπερ δύναται νὰ διαμορφῶνται ἀναλόγως τῶν οἰκογενειακῶν βραδῶν τοῦ συνταξιούχου ἢ καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀνικανότητός του.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος.

5. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ καθορίζοντος τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως λόγω ἀναπηρίας Β. Δ/τος καταργεῖται τὸ δευτέρον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966.

ΣΤ'. Ἄρθρο 6 τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἡ σχετικὴ διάταξη τοῦ ἐδαφ. α τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/61 ἀναφέρεται παραπάνω στὸ ἄρθρο 1 τοῦ Νομοσχεδίου.

Ζ'. 1. Ἄρθρο 8 παρ. 2 τοῦ Νομοσχεδίου.

Σχετικὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 19, παρ. 1 τοῦ Ν. 4169/1961, ὅπως ἰσχύουν.

Ἄρθρον 14.

Ἀρμοδιότητες - Λειτουργία Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει ἐφ' ὧν τῶν γενικῶν θεμάτων διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ο.Γ.Α., ἐφ' ὅσον ταῦτα, κατ' ἄλλας διατάξεις δὲν ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἐτέρων ὀργάνων.

2. Εἰδικώτερον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει τὰς ἀκολουθοῦσας ἀρμοδιότητας :

α) Ὑψίζει τοὺς ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένους κανονισμοὺς.

β) Ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους, ὡς καὶ τὰς ἀπαιτούμενας τροποποιήσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει αὐτοῦ. Οὐδεμίαν δαπάνην δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ εἰδικὴ περὶ αὐτῆς πρόβλεψις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν.

γ) Ἀποφασίζει περὶ διενεργείας οἰαοδήποτε δαπάνης καὶ περὶ τῶν ὅρων συνάψεως πάσης συμβάσεως ἀντικειμένου ἀξίας μείζονος ἐκείνου ὅπου καθορίζεται ἐκάστοτε διὰ τὸν Διοικητὴν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 παράγραφος 1 περίπτωσις δ' τοῦ παρόντος ὀρίζόμενα ὡς καὶ περὶ καταγγελίας τοιοῦτων συμβάσεων ἐξαιρέσει τῆς διενεργείας τῶν δαπανῶν διὰ τὰς ἀσφαλιστικὰς παροχὰς τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ τῶν σχετικῶν μὲ ταῦτας συμβάσεων.

δ) Ἀποφασίζει περὶ συμβιβασμῶν οἰουδήποτε ἀντικειμένου.

ε) Ἀποφασίζει περὶ τοποθετήσεων ἢ ἐπενδύσεων τῶν κεφαλαίων τοῦ Ὄργανισμοῦ ὑπὸ τοὺς ἰσχύοντας ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων περιορισμοὺς./

στ) Ἀποφαίνεται ἐπὶ παντός θεματος ἀναγομένου εἰς τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ Διοικητοῦ ὑπερ ἤθελε παραπεμφθῆ εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ πρὸς γνωμοδότησιν ἢ πρὸς λήψιν ἀποφάσεως.

ζ) Μελετᾶ καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Κοιν. Ὑπηρεσιῶν τὰ ληπτέα μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ὄργανισμοῦ.

η) Ἐπιμελεῖται τῆς συλλογῆς στοιχείων καὶ τῆς διεξαγωγῆς μελετῶν περὶ ἄλλων, πλὴν τῶν προβλεπομένων εἰς τὸν παρόντα νόμον, κινδύνων ἀφορώντων τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν ἀγροτικὴν παραγωγὴν.

α) Ἀποφασίζει περὶ τῆς διενεργείας δαπανῶν κοινωνικοῦ χαρακτῆρος ἐπιβαλλομένων ἐκ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ὄργανισμοῦ, μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνὸς ἐκτομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν ἐτησίως.

(Τὸ ἐδάφιο γ' ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὸ ἄρθρο 18 παρ. 1 τοῦ Ν. 1140/81 καὶ ἐδαφ. θ' μὲ τὸ ἄρθρο 18 παρ. 2 τοῦ Ν. 1140/81).

Ν. 4169/1961, ἄρθρο 19, παρ. I.

α1. Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενοι κανονισμοὶ ἰσχύουν ἀφ' ἧς ἐγκριθῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κ.Υ. καὶ δημοσιευθῶν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἄρθρο 7, παρ. 3 τοῦ Νομοσχεδίου :

Ἡ ἀναφερομένη διάταξη τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973 ἔχει ὡς ἐξῆς :

α5. Ἡ καταβλητέα ἀμοιβὴ ἢ ἀποζημίωσις εἰς τοὺς προσφέροντας ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ὄργανισμὸν Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων μὴ ὑπαλλήλους τούτου ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ο.Γ.Α. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, λαμβανομένων μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Γ.Α., δύναται νὰ διατίθεται κατ' ἔτος ποσὸν μέχρι ποσοστοῦ εἰ ἐπὶ τοὺς ἑκατὸν (1%) τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 ὑπερ τοῦ Ο.Γ.Α. εἰσφορᾶς, εἰς τοὺς Ἀνταποκριτὰς τοῦ Ο.Γ.Α. διὰ τὴν πρόσθετον ἐργασίαν τούτων, τῆς παρακολούθησεως τῆς διακινήσεως τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων. Ἡ καταβαλλομένη εἰς ἕκαστον Ἀνταποκριτὴν ἀποζημίωσις εἶναι ἀνάλογος τῆς ἀποδόσεως τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα εἰς ἣν ὑπηρετεῖ καὶ κατανέμεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Γ.Α. δυνάμει τούτου νὰ ὀρίξη ἀνώτατον ὄριον καταβαλλομένης ἀποζημίωσεως εἰς ἕκαστον τῶν δικαιούχων.

Ζ.) Ἄρθρο 8 παρ. 3 τοῦ νομοσχεδίου.

Οἱ σχετικὲς διατάξεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 10 παρ. 1 τοῦ Ν. 4169/1961 ἀναφέρθησαν παραπάνω στὸ ἄρθρο 7 τοῦ νομοσχεδίου.

Η.) Ἄρθρο 9 τοῦ Νομοσχεδίου.

Τὸ ἄρθρο 7 παρ. 6 καὶ 7 τοῦ Ν. 4169/1961 ὅπως ἀντικαταστάθησαν μὲ τὸ ἄρθρο 7 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/73.

Ἄρθρο 7.

1.

6. Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῶν παροχῶν τοῦ Κλάδου ἀσθενείας διατηρεῖται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, καθ' ὃ ὁ ἡσφαλισμένος ἐπαυσε πληρῶν τὰς προϋποθέσεις ἀσφαλίσεώς του εἰς τὸν Ο.Γ.Α. ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν δικαιούται παροχῶν ἐξ ἐτέρας πηγῆς.

Αἱ παροχαὶ ἀσθενείας χορηγοῦνται ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἢ ἀσθένεια ἔστω καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπαυσαν ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ προστάτης αὐτοῦ ἡσφαλισμένος ἢ συνταξιούχος πληροῦντες τὰς προϋποθέσεις λήξεως τῶν παροχῶν ἀσθενείας τοῦ Ο.Γ.Α. Περιοχλῶς ὅμως διὰ νέαν περίπτωσιν ἀσθενείας παρέχεται μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ προστάτης αὐτοῦ πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

7. Συνταξιούχοι τοῦ Ο.Γ.Α. ὡς καὶ μέλη οἰκογενείας ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ Ο.Γ.Α. δικαιούμενα τῶν παροχῶν τοῦ Κλάδου ἀσθενείας ἐξ οἰουδήποτε ἀσφαλιστικοῦ φορέως ἢ τοῦ Δημοσίου εἴτε ὡς ἀμέσως ἡσφαλισμένοι ἢ συνταξιούχοι τῶν Ὄργανισμῶν τούτων εἴτε ὡς μέλη οἰκογενείας αὐτῶν, δὲν δικαιοῦνται ἐκ τοῦ Ο.Γ.Α. ἐκείνων τῶν παροχῶν κατ' εἶδος ἢ κατ' ἔκτασιν ὧν δικαιοῦνται ἐκ τοῦ ἐτέρου φορέως. Ἐὰν οἱ παρ' οἷς, τυγχάνουν παραλλήλως ἡσφαλισμένα

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Βελτίωση της ασφαλιστικής προστασίας που παρέχεται στους αγρότες από τον Ο.Γ.Α.

Άρθρο 1.

1. Από την 1η Αυγούστου 1981 αυξάνονται οι καταβλητέες από τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ) συντάξεις κατά ποσοστό πενήντα τὰ εκατό (50%).

2.α) Οι γυναίκες σύζυγοι συνταξιούχων του Ο.Γ.Α. που συγκατανεύουν τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 του Νόμου 4169/1961 «περί Γεωργικών Κοινωνικών Ασφαλίσεων» όπως ισχύει, δικαιούνται από την 1η Αυγούστου 1981 σύνταξη 1.500 δραχμών το μήνα.

β) Από την ημερομηνία που θα συνταξιοδοτηθεί ή σύζυγος, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, το ποσό της σύνταξης του συζύγου καθορίζεται στο ύψος που προβλέπεται κάθε φορά από την παράγραφο 3 του άρθρου 5 του ίδιου Νόμου 4169/1961.

3. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου α της προηγούμενης παραγράφου, οι γυναίκες σύζυγοι των συνταξιούχων του Ο.Γ.Α. που συμπλήρωσαν μέχρι και το έτος 1981 το 65ο έτος της ηλικίας τους θεωρούνται συνταξιούχοι του Ο.Γ.Α. από την 1η Αυγούστου 1981, χωρίς να χρειάζεται η έκδοση πράξης απονομής της σύνταξης.

4. Σε περίπτωση που ο σύζυγος συνταξιοδοτηθεί από τον Ο.Γ.Α., το ποσό της σύνταξης της συζύγου του που της χορηγήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 5 του Νόμου 4169/1961 καθορίζεται στο ύψος που ορίζεται από το άρθρο α της πιδ πάνω παραγράφου 2.

5. Στις περιπτώσεις που η νομοθεσία του Ο.Γ.Α. αναφέρει ως έαση για τον υπολογισμό της σύνταξης ή άλλης παροχής το κατώτατο ποσό της σύνταξης γήρατος, θα υπολογίζεται κάθε φορά το ποσό εκείνο που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 5 του Νόμου 4169/1961.

6. Παντρεμένες γυναίκες που συνταξιοδοτούνται από τον Ο.Γ.Α. σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 4 του Νόμου 4169/1961, όπως ισχύουν, δικαιούνται το ποσό της σύνταξης που ορίζεται και φορά από την παράγραφο 3 του άρθρου 5 του ίδιου Νόμου 4169/1961.

Άρθρο 2.

Από την 1η Ιανουαρίου 1982, τὰ ποσὰ των συντάξεων που καταβάλλονται από τον Ο.Γ.Α., όπως διαμορφώθηκαν μετά την αύξηση που ορίζει η παράγραφος 1 του προηγούμενου άρθρου, αυξάνονται κατά χιλίες (1.000) δραχμές το μήνα.

Ειδικά τὰ ποσὰ των συντάξεων, των παντρεμένων γυναικών που αναφέρονται στην παράγραφο 2α του προηγούμενου άρθρου, αναπροσαρμόζονται στο ύψος που ορίζεται κάθε φορά από την παράγραφο 3 του άρθρου 5 του Νόμου 4169/1961. Το ίδιο ποσό σύνταξης δικαιούνται και οι γυναίκες που θα συνταξιοδοτηθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρακάτω άρθρου.

Άρθρο 3.

1. Οι παντρεμένες γυναίκες, που είναι ασφαλισμένες στον Ο.Γ.Α. και έχουν τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 του Νόμου 4169/1961, δικαιούνται αυτοτελή σύνταξη από τον Ο.Γ.Α.

Η έναρξη ισχύος αυτής της παραγράφου θα οριστεί με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που θα ενδοθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982. Ύστερα και από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Γ.Α.

2. Από την ισχύ της πιδ πάνω διάταξης καταργείται η παράγραφος 7 του άρθρου 4 του Ν. 4169/1961 καθώς και κάθε αντίθετη διάταξη του Ν.Δ. 991/1981 «περί της εκ του Ο.Γ.Α. συνταξιοδότησεως των εγγάμων γυναικών» και κάθε άλλου σχετικού νόμου.

τά ως ένα πρόσωπα, φορείς χορηγούν παροχές ηδύνημένες κατ' είδος ή κατ' έκτασιν, των υπό του ΟΓΑ χορηγούμενων κατ' είδικας δε διατάξεις ή έτερας διατάξεις αποκλείεται ή εκ των φορέων τούτων λήψις υπό των ως ένα προσώπων των παροχών ών δικαιούνται ταύτα εκ του ΟΓΑ, οι χορηγούντες τις ηδύνημένες παροχές φορείς υποχρεούνται εις την χορήγησιν των συμπληρωματικών, κατ' είδος ή κατ' έκτασιν παροχών των μη χορηγούμενων υπό του ΟΓΑ.

θ.) Άρθρο 10 νομοσχεδίου.

Το άρθρο 5 Πράξεως Νομοθετικού Περιεχομένου της 31-7-1981.

Άρθρο 5.

Πρός κάλυψιν των δαπανών εκ της κατά το άρθρον 1 του παρόντος αναπροσαρμογής των ποσών των υπό του ΟΓΑ καταβαλλομένων συντάξεων επιχορηγείται ο Οργανισμός αυτός εκ του Κρατικού Προϋπολογισμού μέχρι ποσού δραχ. έβδομα δισεκατομμυρίων (11.000.000.000), υπολογιζόμενου επί έτησις βάσειος.

1. Άρθρο 11 του νομοσχεδίου.

1. Α.Ν. 29/1967 (ΦΕΚ 97/67 τ. Α') άρθρο 1.

Άρθρο 1.

1. Από 1ης Ιουνίου 1967 τὰ υπό του άρθρου 5 του Νόμου 4169/61 προβλεπόμενα ποσά μηνιαίων βασικών συντάξεων του ΟΓΑ αυξάνονται ως ακολούθως :

- α) Σύνταξις δραχ. 180 εις δραχ. 300
- β) Σύνταξις δραχ. 220 εις δραχ. 400 και
- γ) Σύνταξις δραχ. 300 εις δραχ. 500

2. Έν τέλει του άρθρου 4 του Ν. 4169/61, ως μεταγενεστέρως συνεπληρώθη, προστίθεται παράγρ. 8, έχουσα ούτω : «8. Εις περιπτώσιν θανάτου συνταξιούχου του ΟΓΑ καταβάλλεται εις την ή τον έν χηρεία τελούντα και έν έλλείψει τούτων εις τον κατά την κρίσιν του Ο.Γ.Α. επιμεληθέντα της κηδείας, έφ' άπαξ ποσόν εκ δραχ. 500 δι' έξοδα κηδείας.

Διά κανονισμού όρισθήσονται τὰ δικαιολογητικά άπολήψεως του άνωτέρω βοήθηματος».

2. Σχετική και ή διάταξη της παραγρ. 1 του άρθρου 3 του Α.Ν. 29/1967 που έχει ως εξής :

«1. Δημιουργείται παρά τω Οργανισμω Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.) Ειδικός Λογχειρισμός υπό τον τίτλον «Κεφάλαιον Κοινωνικής Άγροτικής Αντιλήψεως» προς κάλυψιν των δαπανών των προκυπτουσών εκ της κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του παρόντος Νόμου αύξήσεως των ποσών των καταβαλλομένων εις τους συνταξιούχους του Ο.Γ.Α. συντάξεων, εκ της καταβολής των κατά την παράγραφο 2 του αυτού άρθρου έξοδων κηδείας, εκ της χορηγήσεως συντάξεως άναπηρίας εις τους άναπήρους ήσφαλισμένους του Ο.Γ.Α. κατά το άρθρον 12 του Ν.Δ. 4575/66, ως και διά την κάλυψιν των δαπανών εκ πάσης περιπτώρω βελτιώσεως της κοινωνικής ασφαλίσεως των αγροτών».

3. Α.Ν. 324/1968 (ΦΕΚ 56/68 τ. Α') άρθρο μόνο παρ. 3.

«3. Προς κάλυψιν των δαπανών του Ο.Γ.Α. των δημιουργούμενων εκ της κατά την παράγρ. 1 του άρθρου 1 του Α.Ν. 29/1967 αύξήσεως των ποσών των καταβαλλομένων εις τους συνταξιούχους του Ο.Γ.Α. συντάξεων, εκ της καταβολής των κατά την παράγραφο 2 του αυτού ως ένα άρθρου και νόμου έξοδων κηδείας, ως και εκ της χορηγήσεως συντάξεως άναπηρίας εις τους άναπήρους ήσφαλισμένους του Ο.Γ.Α., κατά το άρθρον 12 του Ν.Δ. 4575/1966, έγγραφεται κατ' έτος εις τον προϋπολογισμόν έξοδων του Υπουργείου Γεωργίας πιστώσει, βάσει πλήρους αναλογιστικής μελέτης συντασσόμενης μερίμνη του Ο.Γ.Α. και έγκριμένης προηγούμενης υπό των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας».